

דף טז:

עין משפט ב. או"ח סימן תרצ סעיף טו

טו. טז. צריך לומר עשרת בני המן עם "עשרת" הכל בנשימה אחת ש להודיע שכולם נהרגו ונתלו כאחד.

הגה: ודוקא לכתחלה אבל בדיעבד אם הפסיק בניהם יצא, ולכתחלה נוהגים לומר בנשימה אחת מתחלת "חמש מאות איש" ואת פרשנדתא, עד עשרת".

עין משפט ג. או"ח סימן תרצא סעיף ד

ד. צריך להאריך וא"ו דויזתא וצריך לכתוב איש בראש העמוד ותיבת "ואת" בסופה.

עין משפט ד. יו"ד סימן ערה סעיף ג.ד

ג. כתב השירה כשאר הכתב או שאר הכתב כתב כשירה פסול א. ודוקא שכתב השירה כשאר הכתב בלא פיזור, אבל אם שינה בפיזור ממה שנהגו לא פסל, ובלבד שיהיה אריח על גבי לבינה.

ד. שירת הים כותבים אותה בשלשים שיטות שטה ראשונה כדרך כל

ש. ולא יפסיק רק כדי נשימה, אך לא ינשום.

ת. והטעם בנשימה אחת עם חמש מאות איש כיון שהיו שרי חמישים על אותן חמש מאות איש, ממהרי"ל.

ו. וצריך ליזהר לקרוא כל עשרת בני המן מתוך המגילה כי יש טועים מחמת המהירות של נשימה אחת לקרוא כל התיבות "ואת" בע"פ, ע"כ צריך לשים לב על כך ולהזהר. כ"כ בכך איש חי פ' תצוה אות ט'.

ז. וגם צריך ליזהר לקרוא כל שם בן המן עם התיבת "ואת" שלו ולא של אחר.

א. טור בשם הרא"ש ממסכת סופרים, וכנראה כיון שיש סודות גם במקום הלובן כידוע, בשינה בזה פסול.

הכתב^ב, ושאר שטות מניחים באמצע ריוח, אחד באחת^ג ובשניה מניחים שני רווחים^ד וכן על זה הדרך, ונמצא הריוח כנגד הכתב והכתב כנגד הריוח.

או"ח סימן תרצא סעיף ג

עין משפט ה.ו.

ג. עשרת בני המן צריך לכותבן כשירה^ה, ולא כשאר שירות אריה ע"ג לבנה, אלא מניח חלק בין כתב לכתב, ואם לא עשה כן פסולה.

ב. ויש שמניחים שיטה פנויה לפני השירה ושיטה פנויה אחרי השירה. ויש נוהגין להניח בשיטה העליונה לפני השירה שיעור פרשה פתוחה ט' אותיות, וכן בסוף השירה מניחים שיעור פרשה פתוחה וג"כ שיטה שלמה פנויה. קול יעקב אות ט"ז.

ואם לא הניח ב' שיטות פנויות בין לפני השירה בין לאחריה רק שהניח שיעור פרשה פתוחה או שהניח רק ב' שורות פנויות לפניו ולאחריה כשר. קול יעקב אות י"ז.

ג. אבל האמת הכתיבה היא דשיטה ראשונה צריך להניח באמצע ב' רווחים, ושיטה שניה ריוח אחד וכן הוא כסדר. ט"ז אות א'. קול יעקב אות י"ט.

ד. במקום שמניחים ריוח אחד צריך שיהיה כשיעור ט' אותיות, ובמקום שמניחים ב' רווחים צריך שיהיה בשני הרווחים יחד שיעור ט' אותיות.

וה"ה בשירת האזינו שמניחים ריוח אחד צריך שיהיה שיעורו ט' אותיות, כ"כ הב"י והב"ח, והש"ך כתב דאם לא הניח שיעור ט' אותיות י"א דפסול וצריך לתקן. קול יעקב אות כ'.

ה. בענין כתיבת בני המן צריך לכותבם בדף אחד דהיינו איש בתחילת העמוד ובראש השיטה, ואת בסוף השיטה וחלק באמצע ובסוף הדף וזאת מצד זה, ועשרת מצד השני, ואם כתב אחרת בחצי דף פסולה. כה"ח אות כ"ה.

מה שנוהגים הסופרים לכתוב עשרת בני המן באותיות גדולות אינו מעיקר הדין.

אם הסופר טעה וכתב כתיבת ליהודים אחרי הוא"ו כתב ה' ואז יצא שכתב שם השם, יכול למחוק רגל הה"א וימשוך רגל הה"א שכתבו בטעות ויהיה "דלת" כיון שלא כתבו כלל בכוננת השם אלא בכונת "היהודים". כה"ח אות כ"ט.

מגילה שכתובה ותפורה למפרע פסולה ואין יוצאין בה גם אם יקראנה כסדר. כה"ח אות ל'.